

de miljømæssige målsætninger, nemlig at der skal genbruges og genanvendes mest muligt.

I Det Radikale Venstre er vi meget optaget af netop den problemstilling og vil i samarbejde med kulturministeren, boligministeren og miljøministeren lægge op til en handlingsplan for, hvad vi kan gøre for at udvikle og bevare det gode håndværk. Det drejer sig først og fremmest om, hvordan vi får opbygget nationale og muligvis lokale kompetencecentre i forhold til de gamle håndværk. I den sammenhæng bør der bl.a. tages stilling til fremtiden for Raadvad-Centeret.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig de to lovforslag.

Aage Brusgaard (FP):

Det, vi skal snakke om her, er en sammenkøbt ret af to lovforslag fra regeringen og et beslutningsforslag fra Enhedslisten, og det er vel også helt naturligt, at de bliver behandlet sammen, for det er jo sådan, at regeringens politik faktisk er afstukket meget efter Enhedslistens, ikke mindst på miljø- og planlægningsområdet. Det er nok heller ikke nogle forslag, der sådan kan vælte hele Danmark. Det tror jeg faktisk ikke.

Det, jeg mest sætter spørgsmålstegn ved, er, om vi i det hele taget har brug for mere lovgivning på området. Det vil jeg sætte et meget stort spørgsmålstegn ved. Jeg mener ikke, jeg er stødt på konkrete eksempler, hvor man har væltet en bygning, som burde være blevet stående, og jeg har trods alt siddet i kommunalbestyrelse og amtsråd i mange år. Jeg mener egentlig aldrig, vi har haft problemer.

Det er jo sådan, at hver gang kommunen skal lave nye parkeringspladser, vejanlæg osv., vurderer vi altid, hvad der er bevaringsværdigt, og vi undgår at lægge noget dér, hvor der er noget bevaringsværdigt. Jeg mener også, at de fleste kommuner har et bevaringsråd. Det har vi i hvert fald i Morsø Kommune og har haft det i mange, mange år.

Dér, hvor jeg nok føler at det største problem er med væltede bevaringsværdige bygninger, er ikke ude i kommunerne, det er mere hos amterne og staten, og det er, når der skal laves store vejgenemføringer, tunneler og broer. Vi kan bare tage København som eksempel. Her tager man jo bare bulldozerne frem og kører videre, her bliver der ikke taget hensyn til hverken bevaringsværdighed eller andet. Det gør man faktisk ude i kommunerne.

Så er der lovforslag nr. L 167 om regionale faglige kulturmiljøråd. Jeg ved godt, der står, at det er frivilligt for kommunerne, og så kunne jeg selvfølgelig spørge ministeren: Hvorfor så lovgive om det? For det er jo noget, kommunen bare kan gøre uden lov, og det er faktisk noget, som de fleste kommuner har. De kalder det måske noget andet, men de fleste har et fagligt kulturmiljøråd eller -nævn, og jeg mener altså ikke, der er behov for flere nævn eller råd.

Vi ved alle sammen, hvad der sker, når vi nedsætter sådan nogle bureaukrater; det kan være arkitekter, det kan også være politikere, det bliver nok en blanding. Det, der sker, er jo, at de tager på udflugter og ser på bygninger og bor på hoteller og spiser, og det vil sige, at de fleste af pengene – vi kan lige så godt sige tingene, som de er – går til diæter og bureaukrati og fortæring. Sådan er det, hver gang vi nedsætter noget nyt, og jeg mener som sagt, at der ikke er behov for det.

Nu har jeg siddet i en kommunalbestyrelse, og jeg vil egentlig gerne bede ordførerne om at spørge i deres egne kommuner: Er der problemer i kommunen? Vælter man somme tider et hus, der burde være blevet stående? Hvis kommunalpolitikkerne gør det, så lav et læserbrev imod dem og vælt dem ved valget til efteråret. Jeg har ingen eksempler fra Mors på, at man har væltet et hus, som burde være blevet stående.

Derimod er der meget, der rykker i den forkerte retning. Og det er jo typisk: det offentlige giver først med den ene hånd, og så tager det lidt tilbage igen med den anden. Det, jeg tænker på her, er, at vi jo har væltet en del bevaringsværdige huse, men det er sket, fordi det offentlige har sagt, de skulle væltes.

Nu sidder jeg selv i Naturklagenævnet. Der har vi møde hver fjortende dag, og hver eneste gang har vi sager, hvor folk beder om lov til at gøre deres hus i stand. Den sag, man har hørt mest om, er selvfølgelig Krudt-Peters, men jeg kunne nævne hundreder af andre, lignende sager. Der siger myndighederne ofte: Ned med lortet, det er ikke værd at bevare! Hver gang der er en mand, der selv vil bygge, selv vil stå for det, selv vil tage pungen og hænderne op af lommen, så siger man: Nej, uha, det ligger et forkert sted, eller det er alt for sammensunket, osv., og så vender man tommelfingeren nedad. Det går kun igennem, når kulturpaverne kommer rundt i deres kedeldragter eller læderjakker og siger: Uha, her er en bygning, vi skal passe